

Open Vld ten onder, De Croo houdt vol Bont en blauw in Melsensstraat

BRUSSEL • Geen nieuwe start voor Open Vld. De Vlaamse liberalen moeten forse klappen incasseren. Maar in de Melsensstraat wordt het verlies niet op het conto van de jonge voorzitter geschreven. Tegen de aardverschuiving die N-VA veroorzaakte, was niemand opgewassen, stelt De Croo zelf. En hij krijgt steun. 'Als er één man sterk staat in deze partij, dan is het wel Alexander De Croo.'

DOOR NATHALIE CARPENTIER

“Nog even wachten, nog even wachten.” En: “We moeten vergelijken met vorig jaar, niet met de vorige federale verkiezingen. Ik hoop op een status quo.” Zo probeert het beperkte aantal militanten en mandatarissen de moed er eerst nog in te houden in de Melsensstraat. Hier geen applaus bij binnenlopende uitslagen, enkel gelaten gemompel. En blikken die alles zeggen, zoals de erg bedenkelijke frons van persmedewerker Miguel Chevalier wanneer hij aankomt.

De negatieve trend die zich aftekent bij de eerste uitslagen zet zich door. Open Vld verliest fors tegenover 2007, soms tot 10 procent. “De kiezer deelt onze analyse”, nuanceert Gwendolyn Rutten nog. “De vorige regering krijgt niet meer het vertrouwen van de kiezer om de problemen aan te pakken. Kijk naar de afstraffing die CD&V krijgt.”

Maar de kiezer beloont evenmin de analist. Helemaal niet zelfs. “Dat ziet er echt niet goed uit”, klinkt het als een eerste algemenere monsterscore voor N-VA binnenloopt: 29 procent en alle stemmen zijn nog niet geteld. Open Vld zakt nog dieper weg dan vorig jaar met een (voorlopige) 14,5 procent. Op het moment dat Alexander De Croo naar de televisiestudio's moet vertrekken, is er nog een procent weggesmolten.

Rob Beeken, die campagne voerde met De Croo, is niet helemaal verrast. “Ik sta helemaal achter zijn beslissing. Maar veel mensen begrijpen niet waarom hij de regering heeft laten vallen. Het zorgt voor een averechts affect. Maar een boom die half tegen de grond ligt, kan je niet op korte tijd weer rechtzetten.”

Brussels parlementslid Els Ampe betwijfelt of dat zo'n rol heeft gespeeld.

“Op markten hoorde je vooral dat mensen voor N-VA kozen omdat ze geloofden in dat project. Ons besparingsplan was goed, maar er was te weinig tijd om het uit te leggen.”

En dus kijken de militanten wat moedeloos toe terwijl hun partij bij elke nieuwe uitslag dieper lijkt weg te zakken. Na 2007 en 2009 kleurt de liberale basis stilaan bont en blauw. Het zware verlies wordt de voorzitter niet aangerekend. “We hebben een oppositiekuur nodig. Binnen vier jaar staan we weer sterker en hebben we een ijzersterke Alexander”, zegt Robben. “Hij heeft het in zich, hij heeft het met de paplepel binnen gekregen. Alexander was een goede keuze.”

Ook ervaren rot Luk Van Biesen blijft pal achter De Croo staan. “Vorig jaar behaalden we geen 15 procent meer. De neerwaartse spiraal moest stoppen. Zijn beslissing was goed. Ook al weet je dat de partij die opstapt, daar zelden voor beloond wordt. Maar nu kunnen we weer groeien. En als er iemand sterk staat in de partij, is het Alexander wel. Hij heeft aangegeven op een andere manier aan politiek te willen doen. Rechtlijnig.”

LUK VAN BIESEN:
**Als er één man
nog sterk staat,
is het wel
Alexander De Croo**

De steun blijkt niet meteen uit de magere opkomst in het partijhoofdkwartier waar behalve Karel De Gucht en Patricia Ceysens weinig vroegere kopstukken te zien zijn, maar wel uit het oprecht klinkend applaus wanneer De Croo zijn statement aflegt. “Dit is een politieke aardverschuiving. Niet alleen wij, maar ook de mensen wilden een einde aan het immobilisme.”

“Binnen die aardverschuiving heeft onze nieuwe ploeg vrij goed standgehouden. Wij zijn een partij in heropbouw en er is veel enthousiasme voor de nieuwe koers. Maar op vijf maanden kan je de perceptie van een partij die 400.000 kiezers was kwijtgeraakt, niet keren.”